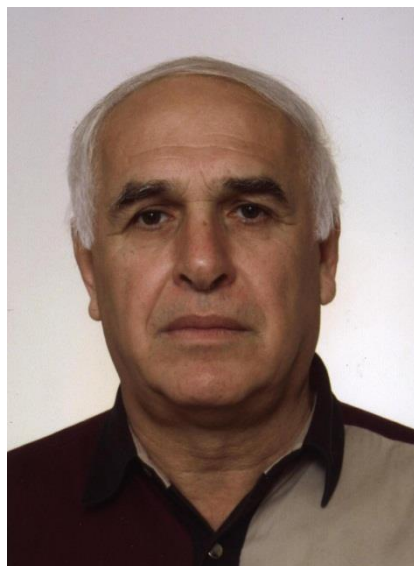

НАШІ ЮВІЛЯРИ

ФЕЛЬДМАНУ ЕДУАРДУ ПЕТРОВИЧУ – 80!

10 квітня 2020 року видатному вченому і чудовій людині, головному науковому співробітнику Інституту фізики гірничих процесів НАН України, доктору фізико-математичних наук, професору, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки виповниться 80 років. Е.П. Фельдман народився у Благовещенську в родині військового лікаря. Після закінчення школи у місті Умані із золотою медаллю у 16 років вступив на інженерно-фізичний факультет до Харківського політехнічного інституту. Отримав диплом з відзнакою і був направлений на роботу молодшим науковим співробітником в Інститут радіофізики і електроніки АН УРСР. І ось вже майже 60 років він займається науковою діяльністю в установах НАН України.

З 1977 по 2002 рр. Е.П. Фельдман – старший, потім провідний науковий співробітник і завідувач відділу Донецького фізико-технічного інституту АН УРСР (за сумісництвом – професор кафедри фізики твердого тіла і фізичного матеріалознавства Донецького державного університету).

У науковому товаристві Едуард Петрович Фельдман належить до всесвітньо відомої харківської школи теоретичної фізики І.М. Ліфшиця. Його ім'я відоме серед вчених в різних галузях фізики твердого тіла, кінетики релаксаційних процесів, фізичного матеріалознавства, а наукові праці відрізняються фундаментальністю, глибоким проникненням у фізичну суть проблеми, знаходженням оригінальних шляхів вирішення теоретичних і прикладних завдань.

Е.П. Фельдман є автором понад 250 наукових праць, серед яких значна кількість – це публікації в міжнародних рейтингових наукових виданнях. Серед співавторів Едуарда Петровича такі відомі вчені, як академік НАН України Л.А. Пастур, члени-кореспонденти НАН України А.Д. Алексєєв, А.М. Косєвич, Е.А. Канєр, О.Н. Шарковський, доктори наук, професори Л.С. Палатник, А.І. Федорєнко, В.В. Ганн, Ф.Г. Басс, Л.М. Бернштейн, В.П. Набережних, О.М. Грішин, В.О. Займовський.

Плідна співпраця з експериментаторами у галузях металознавства, кристалографії, технології тонких плівок, фізики міцності та пластичності, фізики гірничих процесів, електродинаміки металів – свідчення органічного поєднання у вченому рис фізика-теоретика і інженера-технолога.

Він вперше в Україні вдосконалив технологію і виростив штучні монокристали флюориту з домішками, що використані в ІРЕ АН УРСР як лазери.

Наприкінці 80-х був головою Оргкомітету кількох Всесоюзних шкіл-семінірів «Аморфные металлы и сплавы».

З 2002 року і по теперішній час Е.П. Фельдман плідно працює в Інституті фізики гірничих процесів НАН України і приймає активну участь у формуванні нових напрямків досліджень інституту. Наукова школа «Термодинаміка і кінетика газовугільних явищ», заснована професором Е.П. Фельдманом, під його керівництвом отримує значні результати у розробці фізичних основ термодинаміки газовугільного масиву та кінетики сорбційних процесів у пористо-тріщинуватій структурі вкопного вугілля.

Е.П. Фельдман активно передає свої знання та досвід науковій молоді, підготував чотирьох докторів наук та вісьмох кандидатів наук.

На запрошення уряду Мексики працював експертом-дослідником в рамках програми Catedra Patrimonial.

За участь у виконанні роботи «Забезпечення техногенної та екологічної безпеки при розробці вуглегазових родовищ (теорія і практика)» у 2013 р. став лауреатом Державної премії в галузі науки і техніки України.

Едуард Петрович – не тільки видатний вчений, але і інтелігентна та чуйна людина, чудовий знавець художньої літератури, захоплюється поезією, знає напам'ять багато віршів, відмінно грає в шахи і гарно співає.

Редакційна колегія збірника «Фізико-технічні проблеми гірничого виробництва», весь колектив Інституту фізики гірничих процесів НАН України від щирого серця вітає доктора фізико-математичних наук, професора Едуарда Петровича Фельдмана з Ювілеєм. Ніяка нагорода не замінить нашої поваги і вдячності. Бажаємо здоров'я, творчого натхнення і нових наукових здобутків!

ВАСИЛЬКОВСЬКОМУ ВСЕВОЛОДУ ОЛЕКСІЙОВИЧУ – 75!

«Солідний ювілей відзначає молодий доктор наук!» – так хочеться сказати, дивлячись на стильного, підтягнутого Всеволода Олексійовича Васильковського. Саме так, ще й тому, що звання доктора він отримав буквально «на порозі» сімдесятиріччя.

Сухі дати в трудовій книжці мало що скажуть про людину. Але дивлячись на нього подумаєш – порода!

Всеволод Олексійович з сім'ї інтелігенції, що зароджувалась в Україні. Гідний син своїх батьків. Біографія сім'ї – це без перебільшення біографія країни. У родині викладачі, філологи, журналісти.

Батько, за часів становлення Донецького державного університету, був деканом філологічного факультету. Його біографія в цей період була пов'язана з біографією Василя Стуса. Брат відомий своїми літературними творами і як головний редактор журналу письменників України «Київ».

Васильковський В.О. отримав освіту на фізичному факультеті МГУ ім. М.В. Ломоносова. Дипломну практику проходив в Лабораторії коливальних Фізичного інституту ім. П.М. Лебедева АН СРСР під керівництвом Нобелівського лауреата О.М. Прохорова. З 1970 року працював у Донецькому фізико-технічному інституті АН УРСР, де пройшов шлях від інженера до старшого наукового співробітника. В той час його наукові інтереси стосувалися вивчення надтонких полів в інтерметалічних сполуках, впливу абсорбції водню на розподіл спінової щільності електронів в інтерметалічних сполуках, ЯМР у гідридах. На основі цих досліджень Васильковський В.О. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеню кандидата фізико-математичних наук. Багато колег вдячні йому за допомогу в своїх дослідженнях, які знайшли втілення в багатьох дисертаціях.

З 2003 року і по теперішній час Всеволод Олексійович працює в Інституті фізики гірничих процесів НАН України, завідує науковим відділом, де досліджує кінетику і механізми десорбції метану з викопного вугілля, та розподіл метану в структурі вугілля. Вже за результатами нових досліджень Васильковський В.О. здобув науковий ступінь доктора технічних наук.

Васильковський В.О. вніс значний вклад в розвиток наукових основ кінетики масо-переносу в сорбуючих негетерогенних пористих матеріалах, нових методів аналізу параметрів нестационарних процесів.

Гордістю Всеволода Олексійовича є молоде покоління, - його діти й онуки, де вже виростили або підрастають композитори, музиканти, художники, письменники і поети.

Як багато ще потрібно побачити! Здоров'я Вам шановний Всеволоде Олексійовичу! Бажаємо Вам радості, продовження в талантах дітей і онуків! Многая літа!!

